

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 21.4.2009
KOM(2009) 189 lopullinen

2009/0057 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

**piikkimakrillin läntisen kannan ja mainittua kalakantaa hyödyntävien kalastusten
monivuotisesta suunnitelmasta**

{SEC(2009) 524}

{SEC(2009) 525}

PERUSTELUT

EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tässä ehdotuksessa esitetään piikkimakrillin (*Trachurus trachurus*) läntistä kantaa ja kyseistä kalakantaa hyödyntäviä kalastuksia koskeva pitkäaikainen hoitosuunnitelma, joka kattaa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) n:o 2371/2002¹ 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen elvytys- ja hoitosuunnitelmien kaikki vaiheet. Suunnitelman tarkoituksena on varmistaa, että kannan hyödyntämisessä pyritään kestävään enimmäistuottoon, otetaan huomioon tieteelliset lausunnot ja turvataan kalastusalan vakaus. Nämä tavoitteet ovat johdonmukaisia Johannesburgissa vuonna 2002 allekirjoitetun kestävä kehityksen huippukokouksen täytäntöönpanosuunnitelman, joka hyväksyttiin kyseisen konferenssin päätöslauselemalla 2², 30 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden kanssa sekä elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 2 artiklassa vahvistettujen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden kanssa.

Kyseessä on toinen yhteisön vesillä kalastettavaa pelagista kantaa koskeva suunnitelma. Ensimmäinen vahvistettiin 18 päivänä joulukuuta 2008 annetulla neuvoston asetuksella Skotlannin länsipuolisen alueen sillikannan ja mainittua kalakantaa hyödyntävien kalastusten monivuotisesta suunnitelmasta. Pohjois-Atlantin rantavaltioiden yhteisesti hallinnoimien laajojen pelagisten kantojen osalta on jo sovittu kahden- tai monenvälisistä hoitojärjestelyistä, jotka koskevat Koillis-Atlantin makrillia, mustakitaturskaa, Atlantin-Skandinavian silliä ja Pohjanmeren silliä.

Piikkimakrillin läntinen kanta on selvästi tärkein yhteisön mannerjalustalla elävistä kolmesta piikkimakrillikannasta. Nykyinen hoitojärjestelmä ei ole kovin edullinen piikkimakrillille. Tieteellisten lausuntojen tapauskohtaista noudattamista haittaa se, että kannan alueet, joilta tieteellisiä lausuntoja on annettu, eivät ole samoja kuin alueet, joille on vahvistettu suurimmat sallitut saaliit. Tämä alueiden yhteensopimattomuuden ongelma on tarkoitus ratkaista samalla, kun pitkäaikainen hoitosuunnitelma pannaan täytäntöön. Kantaa koskevat tieteelliset lausunnot perustuvat puutteelliseen arviointiin. Tärkeimmän kalastuksesta riippumattoman tietolähteen muodostavat kansainväliset mätitutkimukset, joita on tehty vuodesta 1977 kolmen vuoden välein. Näistä saatujen sekä muiden tietojen perusteella kalastustutkijat eivät ole vielä pystyneet tekemään täysimittaista arviota kannasta.

Ei ole epätavallista, että tiettyä kalakantaa koskevaa tieteellistä tietoa ei voida perustaa kannan täysimittaiseen arviointiin. Tieteellisen tiedon puutteisiin on monia syitä, esimerkiksi hiipuvista kalastuksista saatujen tietojen laadun heikkeneminen. Komissio on tähän mennessä laatinut hoitosuunnitelmia ainoastaan kannoille, joiden tila tunnetaan kohtalaisen hyvin, ja suunnitelmiin on lisätty määräyksiä tietojen tilapäisen vähäisyyden varalta. Piikkimakrillikannan tuntemus on parantunut, mutta se on silti vielä heikkoa. Pelagisten lajien ala kaipaa kipeästi tieteelliseen tietoon perustuvaa pitkäaikaista hallintaa,

¹ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

² YK:n asiakirja A/CONF.199/20**

jossa käytetään hyväksi jo saatavilla olevia biologisia tietoja. Lisäksi kantojen terveyttä kuvaaviin biologisiin indikaattoreihin perustuva kalavarojen hallinta on saanut tieteellisen hyväksynnän. Tämän vuoksi mätitukimuksen tuloksille, joita pidetään kannan lisääntymistä tai vähenemistä osoittavana biologisena indikaattorina, annetaan tässä asetuksessa keskeinen merkitys osana pyyntiä koskevaa valvontasääntöä, joka on riskitestattu tieteellisellä mallintamisella. Suunnitelmaan sisältyvän tarkistuslausekkeen vuoksi pyyntiä koskevaa valvontasääntöä voidaan mukauttaa tarkempien tieteellisten arvioiden perusteella, kun sellaisia tulee saataville.

Yleinen tausta

Jäsenvaltiot allekirjoittivat vuonna 2002 kestävän kehityksen huippukokouksen täytäntöönpanosuunnitelman (Johannesburg). Kyseiseen täytäntöönpanosuunnitelmaan sisältyy sitoumus elvyttää kannat kestävän enimmäistuoton tasolle viimeistään vuonna 2015.

Lisäksi komissio ja neuvosto sopivat yhteisen kalastuspolitiikan vuoden 2002 uudistuksen yhteydessä, että ne ottavat yhteisön kannalta merkityksellisten kalavarojen osalta käyttöön monivuotiset suunnitelmat ja elvytysuunnitelmat. Valmiina ovat jo suunnitelmat, jotka koskevat useimpia yhteisön vesien turskakantoja, kahta kummeliturskakantaa, kahta nephrops-kantaa, kahta merianturakantaa, pohjanmeren punakampela- ja merianturakantoja sekä Skotlannin länsipuolista sillikantaa.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2371/2002 vahvistetaan kalavarojen kestävän hyödyntämisen yleiskehys.

Komission asetuksessa (EY) N:o 1542/2007 vahvistetaan silliä, makrillia ja piikkimakrillia koskevia purkamis-, punnitsemis- ja tarkastussääntöjä. Kyseisen asetuksen soveltamisalaa on tarpeen laajentaa kattamaan kaikki piikkimakrillin läntisen kannan pyyntialueet.

Teknisiä toimenpiteitä koskevassa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 850/1998 on erityisiä säännöksiä alamittaisten piikkimakrillien purkamisesta, ja siinä rajoitetaan automaattiseen lajitteluun tarkoitettujen laitteiden käyttöä aluksilla, joilla kalastetaan kyseistä lajia.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ehdotuksen pyrkimys kestäväan kehitykseen on yhdenmukainen yhteisön ympäristöpolitiikan ja erityisesti sen luontotyyppien suojelua ja luonnonvarojen säilyttämistä koskevien osien kanssa.

KUULEMISET JA VAIKUTUSTENARVIOINTI

Intressitahojen kuuleminen

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Sidosryhmiä kuultiin pelagisten lajien alueellisen neuvoo-antavan toimikunnan välityksellä. Tämä toimikunta on perustettu niiden osapuolten kuulemista varten, joiden etua yhteinen kalastuspolitiikka koskee pelagisten kalakantojen osalta.

Toimikunnan jäsenet edustavat pyyntitoimintaa (alusten omistajat, pienimuotoisen kalastuksen harjoittajat ja tuottajajärjestöt), jalostajia ja myyjiä, ympäristöjärjestöjä, vesiviljelyn harjoittajia sekä vapaa-ajan toimintaa. Koska aloite piikkimakrillin läntisen kannan hoitosuunnitelman laatimiseen tuli toimikunnalta itseltään, keskusteluja käytiin vuosina 2007 ja 2008 sen (mustakitatorskaa, kilohailia ja piikkimakrillia käsittelevässä) työryhmässä II ja toimeenpaneovassa komiteassa toimikunnan annettua muodollisesti ehdotuksensa.

Lisäksi komissio ilmoitti piikkimakrillin suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) alueiden uudelleenjärjestelystä viimeksi käytyjen keskustelujen yhteydessä jäsenvaltioille aikomuksistaan virallistaa toimikunnan ehdotus. Tällainen uudelleenjärjestely on ehtona kalakantakohtaiseen TACiin ja kalakantakohtaisiin määritetyn perustuvan pyyntiä koskevan valvontasäännön asettamiselle. Keskusteluja on käyty jäsenvaltioiden kanssa sekä kalastus- ja vesiviljelykomiteassa toukokuusta 2008.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Asiantuntijatiedon käyttö

Lähteenä olleet tieteenalat ja erikoisasiantuntemuksen alat

Kansainväliseltä merentutkimusneuvostolta (ICES) pyydettiin ulkopuolista asiantuntija-apua euroopan yhteisön kannalta merkityksellisten kalavarojen pitkäaikaisen hallinnan osalta. ICES kokoaa yhteen enimmäkseen jäsenvaltioiden kansallisissa kalastuslaboratorioissa työskentelevien kalastustutkijoiden asiantuntemusta ja toimittaa järjestelmällisesti ja standardoidusti lausuntoja euroopan yhteisölle ja jäsenvaltioille. ICESin asiantuntijalausunnat on toimitettu komission tieteellis-teknis-taloudelliselle kalastuskomitealle.

Tiivistelmä saaduista ja huomioon otetuista asiantuntijalausunnoista

Vuoden 1982 poikkeuksellisella vuosiluokalla (~18-kertainen pitkän aikavälin keskiarvoon verrattuna) on ollut määräävä vaikutus piikkimakrillin läntisen kutukannan biomassaan. Kyseinen vuosiluokka on kalastettu vähiin, ja rekrytoituminen on ollut vähäistä. Tämän vuoksi kutukannan biomassassa on vähentynyt tasaisesti, kun se oli ensin saavuttanut huippunsa vuonna 1988 ja sen jälkeen vähintään vakiintunut vuodesta 2001. Kannan kalastuskuolevaisuuden tason on todettu olevan alhainen, ja vuonna 2001 rekrytoituminen oli erityisen runsasta, minkä vuoksi lisääntymiskyky pysyy hyvänä vielä jonkin aikaa. Pitkään jatkunut väheneminen, kalastuksen merkittävä uudelleen suuntautuminen nuoriin kaloihin, epävakaa kutukäyttäytyminen ja kalastusta koskevien otantojen riittämättömyys vaikeuttavat kestävää hoitoa koskevaa neuvontaa, koska sen pitäisi perustua pyyntiä koskeviin aikasarjoihin ja arvioituun mätituotantoon. EU ja Norja ovat yhdessä pyytäneet ICESiltä lausuntoa kannan aiheellisista hoitojärjestelmistä, joihin sisältyy hoitostrategioita, tavoitteita ja ekosysteemeihin liittyviä näkökohtia. Tämän johdosta vuonna 2005 tarkasteltiin ensimmäisen kerran eri tapoja arvioida kannan määrää sekä simulaatiotutkimukseen perustuvaa hoitoa³.

³ Pitkän aikavälin neuvontaa käsittelevän erityisryhmän raportti. (2005b) 126. 12–13.4.2005, ICESin päätoimipaikka. ICES-asiakirja CM 2005/ACFM: 25.

Vuonna 2006 ICES totesi ensimmäisen kerran, että mätitutkimuksissa havaittuihin suuntauksiin perustuvat pyyntiä koskevat valvontasäännöt vaikuttavat lupaavilta⁴. Hoitostrategioita käsittelevässä tutkimusryhmässä tehtiin EU:n ja Norjan yhteisesti esittämästä pyynnöstä simulaatioita vuosina 2006 ja 2007⁵. Näiden perusteella ja erillisen tutkijaryhmän avustuksella pelagisten lajien alueellinen neuvoa-antava toimikunta esitti komissiolle hoitosuunnitelmalinjauksen heinäkuussa 2007⁶. Komissio pyysi, että ICES arvioisi tämän suunnitelman. ICES totesi vuonna 2007, että suunnitelma noudatti varovaisuusperiaatteen mukaista lähestymistapaa lyhyellä aikavälillä, mutta ei 40 vuoden pituisen simulaatiojakson myöhemmissä vaiheissa. ICES on antanut uusimmat lausuntonsa ehdotetun suunnitelman perusteella⁷. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea on ottanut ICESin päätelmät huomioon⁸.

Euroopan yhteisö on rahoittanut myös piikkimakrillikannan ominaislaatua koskevaa tutkimushanketta⁹. Ehdotus perustuu saatuihin lausuntoihin.

Asiantuntijalausuntojen julkaiseminen

ICESin ja tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean lausunnot ovat julkisesti saatavilla molempien omilla verkkosivustoilla (www.ices.dk ja fishnet.jrc.it/web/stecf).

Vaikutustenarviointi

Vaikutustenarviointi perustuu ennen kaikkea kolmenlaiseen panokseen:

- pelagisten lajien alueellisen neuvoa-antavan toimikunnan kuuleminen pyyntiä koskevien valvontasääntöjen tieteellisen mallintamisen pohjalta;
- tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean ja ICESin tekemät biologiset analyysit

⁴ ICES, 2006. *Report of the ICES Advisory Committee on Fishery Management, Advisory Committee on the Marine Environment and Advisory Committee on Ecosystems, 2006. ICES Advice, Book 9*, s.7.

⁵ ICES SGMAS Report 2007. *Report of the Study Group on Management Strategies (SGMAS)*, s. 28. ICES CM 2007/ACFM:04.

⁶ Perustuu tutkijoiden erityisryhmän yhteistyössä pelagisten lajien alueellisen neuvoa-antavan toimikunnan kanssa tekemään tutkimukseen ”Towards a management plan for western horse mackerel”, Pelagic RAC et .al., 2007.

⁷ ICES, 2007. *Report of the ICES Advisory Committee on Fishery Management, Advisory Committee on the Marine Environment and Advisory Committee on Ecosystems, 2007. ICES Advice, Book 9*, s.13 ja 55.

⁸ Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean raportti. *Review of scientific advice for 2007. Consolidated advice on stocks of interest to the European Community in the ICES areas, endorsed at the 26th STECF Plenary session November 2007*, <http://www.ices.dk/products/icesadvice.asp>

⁹ HOMSIR project, *A multidisciplinary approach using genetic markers and biological tags in horse mackerel (trachurus trachurus) stock structure analysis*, QLK5-Ct1999-01438. Tiivistelmä: Abaunza et al., *Stock identity of horse mackerel (Trachurus trachurus) in the Northeast Atlantic and Mediterranean Sea: Integrating the results from different stock identification approaches*, *Fisheries Research* 89 (2008) 2, 196.

- kalastusta harjoittavia laivaston osia koskeva taloudellinen analyysi, joka perustuu eu:n valittujen kalastuslaivastojen suoritusastoa koskeviin komission vuotuisiin taloudellisiin raportteihin.

Vaikutustenarviointi tulee saataville meri- ja kalastusasioiden pääosaston verkkosivustolle sekä vaikutustenarvioinneille varatulle komission verkkosivustolle.

EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Oikeusperusta

Pitkän aikavälin suunnitelmien vahvistamisen oikeusperusta on euroopan yhteisön perustamissopimuksen 37 artikla.

Toissijaisuusperiaate

Ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Toissijaisuusperiaatetta ei sen vuoksi sovelleta.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Siinä esitetyllä säännöllä ohjataan vuotuisten kalastusmahdollisuuksien vahvistamista, joten se tarjoaa ennakoitavuutta yksityiselle sektorille sekä asettaa pyyntirajoituksia, jotka perustuvat kannan biologiseen tilaan.

TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

LISÄTIEDOT

Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke

Ehdotus sisältää säännöksen, jossa säädetään hoitotoimenpiteiden arvioinnista kuuden vuoden välein asetuksen voimaantulosta.

Tieteellisten lausuntojen perusteella suunnitelma on varovaisuusperiaatteen mukainen, ja siihen liittyvä kannan vähenemisen riski lyhyellä aikavälillä on hyvin pieni. Tätä voidaan arvioida ainoastaan lyhyellä aikavälillä siksi, että pyyntiä koskeva valvontasääntö turvaa vähimmäissaaliin määräksi 54 prosenttia lähimenneisyyden saalisrajoituksesta jopa tapauksissa, joissa kannan rekrytoituminen epäonnistuisi jatkuvasti. Ensimmäinen käyttöön otettava eli vuoden 2010 TAC perustuisi vuoden 2007 mätitutkimuksen positiiviseen suuntaukseen. Seuraavan TACin käyttöönottoa mukautettaisiin niin, että siinä otetaan huomioon vuoden 2010 mätitutkimuksen alustavat tulokset. Tätä TACia jatkettaisiin sen jälkeen kaksi kertaa. TACin toisen mukautuksen jälkeen (vuonna 2014) asiaa tarkasteltaisiin uudelleen siten, että pyyntiä koskevan valvontasäännön mukauttaminen olisi mahdollista, jos merkit kannan vähenemisestä ovat epätavallisen voimakkaita. Lisäksi neuvosto voi milloin tahansa päättää viiteajankohdan muuttamisesta, jos tieteellisten lausuntojen perusteella näyttää

siltä, että mätitutkiin perustuvilla pyyntisäännöillä ei enää kyetä varmistamaan varovaisuusperiaatteen mukaista hyödyntämistä.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

piikkimakrillin läntisen kannan ja mainittua kalakantaa hyödyntävien kalastusten monivuotisesta suunnitelmasta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen¹⁰,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹¹,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ottaen huomioon YK:n kestävän kehityksen huippukokouksessa Johannesburgissa vuonna 2002 hyväksytyt täytäntöönpanosuunnitelman Euroopan yhteisö on sitoutunut muun muassa säilyttämään kalakannat tasoilla, joilla päästään kestäväan enimmäistuottoon, tai palauttamaan ne tällaisille tasoille. Pyrkimyksenä on saavuttaa nämä tavoitteet uhanalaisten kantojen osalta kiireellisesti ja viimeistään vuonna 2015. Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002¹² 2 artiklan mukaan yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tavoitteena on varmistaa elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen niin, että luodaan talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden kannalta kestävä olosuhteet.
- (2) Läntinen kanta on yhteisön vesillä elävän piikkimakrillin taloudellisesti merkittävin kanta. Kyseisestä kalakannasta ei ole riittävästi biologista tietoa sellaisen täysimittaisen arvion tekemiseen, jonka perusteella voitaisiin asettaa kalakuolleisuustavoite suhteessa kestäväan enimmäistuottoon sekä suhteuttaa suurimmat sallitut saaliit tieteellisiin saalisennusteisiin. Mätimunien runsausindeksiä, joita on laskettu kolmen vuoden välein tehtävissä kansainvälisissä tutkimuksissa vuodesta 1977, voidaan kuitenkin käyttää biologisena indikaattorina kannan koon kehittymisestä.

¹⁰ EUVL C, ... , s. .

¹¹ EUVL ...

¹² EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

- (3) Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean lausunnon mukaan viimeisimmissä kolmessa mätitutkimuksessa todettuun mätimunien runsaassuuntaukseen perustuva pyyntiä koskeva valvontasääntö edesauttaisi kannan kestäväää hoitoa.
- (4) Vuodesta 2003 lähtien varovaisuusperiaatteen mukaisista tieteellisistä lausunnoista on monena vuonna käynyt ilmi, että läntisen kannan piikkimakrillisaaliiden olisi oltava vuosittain alle 150 000 tonnia. Oletuksena on, että tämä riittäisi pitämään hyödyntämisen kestäväällä tasolla, vaikka poikkeuksellisen voimakasta rekrytoitumista ei pitkään aikaan tapahtuisikaan. Pyyntiä koskevan valvontasäännön olisi perustuttava tasapuolisesti sekä tähän varovaisuusperiaatteen mukaiseen lausuntoon että jatkuvaan TACiin, johon sovelletaan mätituotannon suuntauksiin perustuvaa kerrointa.
- (5) Pyyntiä koskevissa valvontasäännöissä on tarpeen ottaa huomioon poisheittämiset, vapaaksi päästetyt kalat mukaan luettuina, koska kaikki poistumiset kannasta ovat merkityksellisiä.
- (6) Alueet, joille vahvistetaan vuosittain piikkimakrillin suurimpien saaliiden rajoituksia, eivät noudata piikkimakrillikannan rajoja. Vahvistaessaan kalastusmahdollisuuksia vuodeksi 2009 neuvosto ja komissio aloittivat näiden TAC-alueiden uudelleen järjestämisen, jotta suunnitelma voisi toimia kunnolla.
- (7) Kanta elää pääasiassa yhteisön ja Norjan vesialueilla. Piikkimakrillin läntisen kannan hyödyntäminen on Norjan etujen mukaista. Tähän mennessä kantaa ei ole hoidettu yhteisesti.
- (8) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi olisi hyväksyttävä erityisiä valvontatoimenpiteitä niiden toimenpiteiden lisäksi, joista säädetään yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2847/93¹³ ja sillin, makrillin ja piikkimakrillin purkamis- ja punnitsemismenettelyistä 20 päivänä joulukuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1542/2007¹⁴. Näillä toimenpiteillä olisi erityisesti estettävä väärrien tietojen ilmoittaminen.
- (9) On aiheellista varmistaa, että suunnitelmaa arvioidaan kausittain. Jos arviointi osoittaa, että pyyntiä koskeva valvontasääntö ei enää riitä turvaamaan varovaisuusperiaatteen mukaista lähestymistapaa kannan hoitoon, suunnitelmaa olisi mukautettava.
- (10) Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006¹⁵ 21 artiklan a kohdan i ja iv alakohdan soveltamiseksi suunnitelman olisi oltava elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun asetuksen (EY) N:o 2371/2002¹⁶ 5 artiklan mukainen elvytysuunnitelma, kun kutukannan koon arvioidaan olevan vähemmän kuin 130 prosenttia sen koosta poikkeuksellisen laajan rekrytoitumisen vuonna 1982, ja kaikissa muissa tapauksissa sen olisi oltava hoitosuunnitelma. Kutukannan kokona 130 prosenttia verrattuna vuoteen 1982 on varovaisuusperiaatteen mukainen biomassataso.

¹³ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

¹⁴ EUVL L 337, 21.12.2007, s. 56.

¹⁵ EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

¹⁶ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

- (11) Kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen ja jakaminen sekä biologisten viitearvojen vahvistaminen ovat ensisijaisen tärkeitä yhteisen kalastuspolitiikan toimenpiteitä, ja niillä on suora vaikutus jäsenvaltioiden kalastuslaivastojen sosioekonomiseen tilanteeseen. Neuvoston on syytä varata itselleen oikeus käyttää suoraan täytäntöönpanovaltaa näiden nimenomaisten asioiden osalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan läntisen piikkimakrillikannan säilyttämistä ja hoitoa koskeva pitkän aikavälin suunnitelma, jäljempänä 'suunnitelma'.

2 artikla

Soveltamisala

Suunnitelmaa sovelletaan piikkimakrillikantaan, joka elää EY:n vesillä ja kansainvälisillä vesillä ICES-alueilla IIa, IVa, Vb, VIa, VIb, VII a, b, c, e, f, g, h, j, k, VIIIa, b, c, d ja e.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'ICESillä' kansainvälistä merentutkimusneuvostoa ja 'ICES-alueella' kyseisen organisaation määrittelemää tilastollista kalastusaluetta;
- b) 'läntisellä piikkimakrillilla' 2 artiklassa tarkoitettun kannan piikkimakrilleja;
- c) 'suurimmilla sallituilla saaliilla' (TAC) läntisen piikkimakrillin määrää, jonka saa pyytää ja purkaa aluksesta kunakin vuonna;
- d) 'kokonaispoistumalla' läntisen piikkimakrillin merestä poistuvaa määrää, mukaan luettuna sovellettava TAC ja poisheitettyjen kalojen määrän arvio, joka lasketaan asianomaisen vuoden osalta tämän asetuksen säännösten mukaisesti;
- e) 'mätitutkimusindeksillä' piikkimakrillin mätimunien arvioitua määrää, joka lasketaan jakamalla Atlantin makrillista ja piikkimakrillista kolmen vuoden välein tehtävästä kansainvälisestä mätitutkimuksesta tuloksena oleva arvio luvulla 10¹⁵;

- f) 'vapaaksi päästetyillä kaloilla' pyydystettyjä kaloja, joita ei oteta alukselle vaan päästetään takaisin mereen.

II LUKU PITKÄN AIKAVÄLIN HOITOTAVOITE

4 artikla

Suunnitelman tavoite

Suunnitelman tavoitteena on säilyttää läntisen piikkimakrillin biomassa tasolla, jolla turvataan sen kestävä hyödyntäminen ja mahdollisimman suuri pitkän aikavälin tuotto. Tätä varten pyyntiä koskevan valvontasäännön olisi perustuttava tasapuolisesti sekä keskimääräisen rekrytoitumisen edellytyksiä koskeviin varovaisuusperiaatteen mukaisiin lausuntoihin että suurimpien sallittujen saaliiden viimeaikaisiin määriin, joihin sovelletaan kerrointa mätituotannon perusteella mitatun kannan runsauden uusimpien suuntausten huomioon ottamiseksi.

III LUKU PYYNTISÄÄNNÖT

5 artikla

TACin vahvistamismenettely

1. Edellä 4 artiklassa säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi neuvosto päättää vuosittain, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa kuultuaan, läntisen piikkimakrillin TACista seuraavaksi vuodeksi.
2. TAC vahvistetaan tämän luvun säännösten mukaisesti.

6 artikla

TACin laskeminen

1. TAC lasketaan siten, että 7 ja 8 artiklan mukaisesta kokonaispoistumasta vähennetään kalat, jotka on tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean arvion mukaan heitetty pois, vapaaksi päästetyt kalat mukaan luettuina, sitä vuotta edeltävän vuoden aikana, jona viimeisin tieteellinen arvio on tehty.
2. Jos tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea ei pysty tekemään arviota poisheitettyjen kalojen, vapaaksi päästetyt kalat mukaan luettuina, määrästä sitä vuotta edeltävän vuoden aikana, jona viimeisin tieteellinen arvio on tehty, vähennyksen on oltava samansuuruinen kuin suhteessa suurin poisheitettyjen kalojen, vapaaksi päästetyt kalat mukaan luettuina, arvioitu määrä viimeksi kuluneiden 15 vuoden aikana, mutta ei kuitenkaan pienempi kuin 5 prosenttia.

3. Jos TAC lasketaan 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti alustavasti lasketun kokonaispoistuman perusteella, se on mukautettava soveltamisvuoden aikana poistuman lopulliseen laskelmaan.

7 artikla

Kokonaispoistuman laskeminen mätitutkimusta seuraavana vuonna

1. Kun TAC vahvistetaan sellaista vuotta seuraavaksi vuodeksi, jona on tehty mätitutkimus, kokonaispoistuma lasketaan seuraavien perusteella:
- a) vakiokerroin 1,07, joka vastaa pohjana olevalla matemaattisella mallilla simuloitua kokonaispoistuman lopullista lisäystä, jonka tavoitteena on maksimoida vuotuinen tuotto vaarantamatta tavoitetta pitää kannan vähenemisriski hyvin pienenä;
 - b) TAC vuodelle, jona mätitutkimus tehtiin, jäljempänä 'viite-TAC';
 - c) liitteen mukaisesti vahvistettu painotuskerroin, joka vastaa mätitutkimusindekseihin perustuvaa kannan runsaussuuntausta;
 - d) kokonaispoistuman, poisheitetyt kalat mukaan luettuina, vähimmäismäärä 75 000 tonnia.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kokonaispoistuma lasketaan seuraavan kaavan mukaan:
- $$1.07 \times (75\,000 \text{ tonnia} + (\text{viite-TAC} \times \text{painotuskerroin}) / 2)$$
3. Jos viimeisimmästä mätitutkimusindeksistä on saatavilla ainoastaan alustava laskelma, kokonaispoistuma lasketaan 1 ja 2 kohdan mukaisesti alustavan indeksin perusteella, ja se mukautetaan asianomaisen TACin soveltamisvuoden aikana mätitutkimuksen lopulliseen tulokseen.

8 artikla

Kokonaispoistuman laskeminen seuraavina vuosina

1. Kun TAC vahvistetaan vuodeksi, joka ei seuraa vuotta, jona on tehty mätitutkimus, kokonaispoistuma on yhtä suuri kuin edeltäväksi vuodeksi laskettu kokonaispoistuma.
2. Jos edellisestä mätitutkimuksesta on kuitenkin kulunut enemmän kuin kolme vuotta laskettuna vuodesta, jolle TAC on määrä vahvistaa, kokonaispoistumasta vähennetään 15 prosenttia, jollei tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea anna lausuntoa, jonka mukaan tällainen vähennys ei ole aiheellinen; tässä tapauksessa kokonaispoistuma on yhtä suuri kuin edeltävänä vuonna tai siihen lasketaan tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean lausunnon perusteella pienempi vähennys.

9 artikla

TACin vahvistamista koskeva siirtymäsääntö

1. Jos ensimmäinen 6 ja 7 artiklan mukaisesti vahvistettu TAC koskee vuotta, joka ei seuraa vuotta, jona on tehty mätitutkimus, TAC lasketaan mainittujen artiklojen mukaisesti samalla tavoin kuin jos mätitutkimus olisi tehty edeltävänä vuonna.
2. Jos ensimmäisen TACin laskemiseen käytettävä viite-TAC oli vahvistettu 2 artiklassa mainituista alueista poikkeavalle alueelle, viite-TACin laskemisessa on otettava huomioon viimeaikaiset tieteelliset lausunnot asianmukaisista saalistasoista tai, jos tällaisia lausuntoja ei ole saatavilla, viimeaikaiset saalistasot 2 artiklassa mainituilla ICES-alueilla.

10 artikla

Toimenpiteiden mukauttaminen

Jos tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea ohjeistaa, että 3 artiklan e alakohdassa määritellyt mätitutkimusindeksit, niiden 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu painotus tai 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vakiokerroin eivät enää sovellu pitämään kannan vähenemisen riskiä hyvin pienenä ja tuottoa suurena, neuvosto päättää uusista arvoista kyseisille tekijöille.

IV LUKU VALVONTA

11 artikla

Erityiskalastuslupa

1. Aluksilla on oltava läntisen piikkimakrillin kalastukseen erityiskalastuslupa, joka on annettu erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöksistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1627/94¹⁷ mukaisesti.
2. Kalastusaluksen, jolla ei ole 1 kohdassa tarkoitettua kalastuslupaa, on kiellettyä pyytää tai pitää aluksella mitään määriä piikkimakrillia, kun alus on kalastusmatkalla, jonka aikana se käy jollakin 2 artiklassa mainituista ICES-alueista.
3. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo aluksista, joilla on 1 kohdassa tarkoitettu erityislupa, sekä saatettava se komission ja muiden jäsenvaltioiden saataville virallisella verkkosivustollaan.

¹⁷ EYVL L 171, 6.7.1994, s.7.

12 artikla
Tietojen vertailu

1. Jäsenvaltioiden on suoritettava läntisen piikkimakrillin osalta hallinnollinen tietojen vertailu ja tarkastaminen, joista säädetään asetuksen (ETY) N:o 2847/93 19 artiklassa. Erityistä huomiota on kiinnitettävä siihen, että muita pieniä pelagisia lajeja on saatettu ilmoittaa piikkimakrillina tai päinvastoin.
2. Satelliittiseurantajärjestelmällä (VMS) varustettujen alusten osalta jäsenvaltioiden on tarkistettava edustavan otannan perusteella, että kalastuksen seurantakeskusten saamat tiedot vastaavat kalastuspäiväkirjaan VMS-tietoja käyttäen kirjattuja tietoja. Tämä tietojen vertailu on säilytettävä sähköisessä muodossa kolmen vuoden ajan. Erityistä huomiota on kiinnitettävä niiden paikkatietojen johdonmukaisuuteen, jotka koskevat havaittua toimintaa alueilla, joilla piikkimakrillikantojen rajat kohtaavat eli ICES-alueiden VIIIc ja IXa, IVa ja IVb sekä VIIe ja VIIId rajoilla.
3. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä yhteystiedot kalastuspäiväkirjojen ja purkamisilmoitusten toimittamista varten ajan tasalla ja saatettava ne yleisesti saataville erityisesti virallisella verkkosivustollaan.

V LUKU
SEURANTA

13 artikla

Suunnitelman arviointi

Komissio arvioi tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean lausunnon perusteella ja kuultuaan asianmukaista alueellista neuvoa-antavaa toimikuntaa suunnitelman vaikutusta läntiseen piikkimakrilliin ja tätä kantaa hyödyntävään kalastukseen viimeistään tämän asetuksen kuudentena soveltamisvuonna ja tämän asetuksen jokaisena sitä seuraavana kuudentena soveltamisvuonna, ja ehdottaa tarvittaessa aiheellisia toimenpiteitä suunnitelman muuttamiseksi.

VI LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET

14 artikla

Euroopan kalatalousrahaston tukitoimet

1. Niinä vuosina, joina kutukannan määrä on tieteellisen arvion mukaan vähintään 130 prosenttia suhteessa kannan kokoon vuonna 1982, suunnitelmaa pidetään asetuksen (EY) N:o 2371/2002 6 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1198/2006 21 artiklan a alakohdan iv alakohdan mukaisena hoitosuunnitelmana.

2. Niinä vuosina, joina kutukannan määrän määrä on tieteellisen arvion mukaan pienempi kuin 130 prosenttia suhteessa kannan kokoon vuonna 1982, suunnitelmaa pidetään asetuksen (EY) N:o 2371/2002 5 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1198/2006 21 artiklan a alakohdan i alakohdan mukaisena elvytysuunnitelmana.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Edellä 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun painotuskertoimen laskeminen

1. Painotuskerroin, jota tarkoitetaan 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, vahvistetaan tämän liitteen 2 kohdan mukaisesti lasketun kulmakertoimen perusteella seuraavasti:
 - a) jos kolmen viimeisimmän mätitutkimusindeksin kulmakerroin on enintään -1,5, painotuskerroin on 0,
 - b) jos kolmen viimeisimmän mätitutkimusindeksin kulmakerroin on suurempi kuin -1,5 ja pienempi kuin 0, painotuskerroin on $1 - (-2/3 \times \text{kulmakerroin})$,
 - c) jos kolmen viimeisimmän mätitutkimusindeksin kulmakerroin on vähintään 0 ja enintään 0,5, painotuskerroin on $1 + (0,8 \times \text{kulmakerroin})$
 - d) jos kolmen viimeisimmän mätitutkimusindeksin kulmakerroin on suurempi kuin 0,5, painotuskerroin on 1,4.

2. Kolmen viimeisimmän mätitutkimusindeksin kulmakerroin lasketaan seuraavasti:

$$(\text{mätitutkimusindeksi } 3 - \text{mätitutkimusindeksi } 1) / (3 - 1),$$

jossa kolme viimeisintä mätitutkimusindeksiä asetetaan koordinaatiston x-akselille peräkkäin kohtina 1, 2 ja 3 siten, että mätitutkimusindeksi 3 on viimeisin indeksi ja mätitutkimusindeksi 1 on kuusi vuotta aikaisemmin arvioitu indeksi.